

Lapsisotilaat

kuva: library.thinkquest.org

Ranuan kr. Kansanopisto 2013-2014 KL

Hanna Lohi ja Aino-Maria Holmström

Sisällysluettelo

Johdanto.....	2
Mitä ovat lapsisotilaat?.....	3
Mistä näitä lapsisotilaita oikein tulee?.....	4
Miksi lapsisotilaita käytetään?.....	5
Missä on lapsisotilaita?.....	6
Eikö kukaan vastusta lapsisotilaita?.....	7
Mitä ihmettä, lapsisotilaita Suomessa!?!.....	8
Opistonuorten käsityksiä lapsisotilaista.....	10
Toiminnallinen osuus.....	15
Itsearviointi	
Aino-Maria.....	16
Hanna.....	17
Lähdeluettelo	

Johdanto

Hei, sinä siinä! Lukemalla tämän projektimme tuotannon, saat suuren infopläjäyksen lapsisotilaista ja heidän elämästään. Käsittelemme projektissa mm. syitä miksi näitä raukkoja täältä löytyy, mitä he tekevät ja ketkä ajavat heidän asioitaan eteenpäin. Tarkkaa tietoa monista asioista ei ole, esim. lapsisotilaiden olinpaikoista ei voi saada tarkkaa listaa. Hyvän yleiskatsauksen olemme kuitenkin saaneet tätä projektia tehdessämme ja toivomme, että sinäkin, arvoisa lukija, voisit ehkä viisastua tätä vaatimatonta tekstiä lukiessasi. Lapsisotilaiden tarina ei ole missään mielessä kaunis, vaan karskia kuultavaa. Missään nimessä tällainen toiminta ei ole oikeutettua, vaan rangaistava teko ja sotii ihmisoikeuksia vastaan.

Projektimme aiheeksi valitsimme lapsisotilaat, koska tykkäämme molemmat lapsista, ja ajatus, että heitä käytetään väärin, tuntui kauhistuttavalta. Aihe kuulosti sen verran mielenkiintoiselta ja laajalta, että siihen riittää mielenkiintoa koko projektin ajan.

Mitä ovat lapsisotilaat?

Lapsisotilaita ovat kaikki alle 18-vuotiaat sodan jalkoihin joutuneet. Lapsisotilaita eivät ole pelkästään pyssyn kanssa kulkevat, vaan lapsia käytetään myös ihmiskilpinä, vangin- ja henkivartijoina sekä seksiorjina. Jotkut lapsista joutuvat sisseiksi sekä tekemään tuhoja myös siviileille. Lisäksi heitä käytetään hoitamaan monet ”likaiset” työt, kuten miinojen etsintä, varusteiden kantaminen, käymälöiden kaivaminen ja leirien rakentaminen. Lapset uskotellaan tekemään myös itsemurhaiskuja. Jotkut laitetaan varastamaan aseita, ruokaa ja muita tykötarpeita. Lapsia käytetään myös värväämään muita lapsia sotilaiksi. Monen nuoren tytön kohtaloksi on tullut joutua sotilaiden ”vaimoiksi” ja nuorimmat tytöistä säästetään korkeimmille sotaherroille. Nuorimmat lapsisotilaista voivat olla vasta 5-vuotiaita.

”He tekivät meille kamalia asioita. Me hyökkäsimme yöllä kyliin, ei siis mihinkään sotilaskohteisiin, vaan kyliin. Hyökkäsimme yöllä ja ammuimme vain sokeasti kaikkea”, entinen lapsisotilas Mohammed kertoo. (1)

kuva: <http://images.mid-day.com/2013/jan/OPINION.jpg>

Mistä näitä lapsisotilaita oikein tulee?

Lapsisotilaita joutuu sotaan sekä omasta että muiden tahdosta. Joskus armeijaan liittyminen on ainoa vaihtoehto selviytymiselle. Jos esimerkiksi perhe on kuollut sodassa, lapset voivat haluta kostaa omaistensa puolesta ja uskovat olevansa paremmassa turvassa armeijassa kuin yksin. Syrjäytyneet, koulutuksettomat ja esimerkiksi katulapset voivat liittyä armeijaan ruoan perässä. Myös sisarukset tai kaverit voivat suostutella liittymään armeijaan.

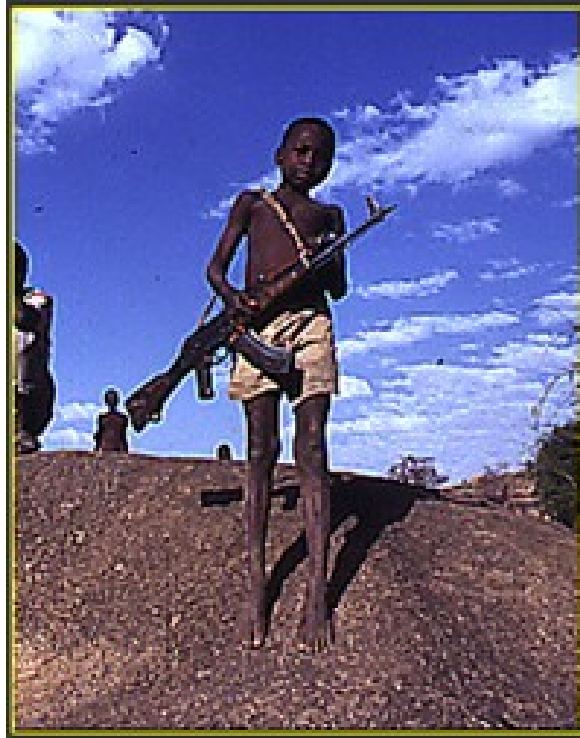
Kuitenkaan kaikki lapset eivät liity armeijaan vapaaehtoisesti, vaan heitä voidaan kidnapata kotoa tai esimerkiksi koulumatkoilta.

”Isä yritti piilottaa pikkusiskoni ja minut kaivoon, mutta ei ehtinyt ajoissa. Isä ammuttiin siihen paikkaan ja äiti ja kaksi siskoani vietiin metsään. Kersantti heitti minut kuorma-auton lavalle ja ajoimme leiriin. Sen jälkeen olen kuulunut sissijoukkoon. Aluksi kantajana, myöhemmin tiedustelijana etulinjassa”, Mohammed kertoo.(2)

Tämä kuulostaa karmivalta ja on vaikea ymmärtää, että tällaista on oikeasti tapahtunut ja tapahtuu edelleen. Saamme olla kiitollisia tästä turvallisesta koti-Suomesta.

Miksi lapsisotilaita käytetään?

Lapset ovat huomattavasti pienempiä kuin aikuiset, joten vastustajan on vaikeampi osua niihin. Lapset ovat myös ketteriä ja nopeita liikkeissään, ja he hoitavat hommat vastustelematta. Lapset luottavat aikuisiin ja näin uskovat tekevänsä oikein, vaikka eivät oikeasti tee. Heille on helppo uskotella, että he eivät tee väärin. Juuri ennen hyökkäystä lapsille saatetaan antaa huumaavia aineita ja rohkaisuryppy, jotta he tottelisivat eivätkä pelkäisi. Se lisää myös aggressiivisuutta. Lapset tulevat myös armeijalle halvemmaksi, koska he eivät tarvitse yhtä paljon ravintoa kuin aikuiset. Lapsia voi käyttää käytännössä orjana mihin vain töihin, mitä aikuiset itse eivät viitsi tehdä. Lapset ovat hyvä lisä armeijan väkijoukkoon, koska armeijassa tarvitaan mahdollisimman paljon sotilaita.

Kuva: <http://www.taksvarkki.fi/CDROM1999/HTML/MENU.HTM>

Missä on lapsisotilaita?

Lapsisotilaiden tarkkaa sijaintia on vaikea määrittellä, johtuen siitä, että se on vastoin yhteisiä sääntöjä, siksi lapsisotilaiden olemassaolo salataan. Lapsisotilaita löytyy ympäri maailman, mm:

- Uganda
- Kongon demokraattinen tasavalta
- Liberia
- Libya
- Somalia
- Afganistan
- Sierra Leon
- Syyria
- Keski-Afrikan Tasavalta
- Kongo
- Sudan
- Burma
- Peru
- ja ympäri Latinalaista-Amerikkaa

kuva:<http://awindowtotheworld.wikispaces.com/file/view/csmmap.gif/307117352/csmmap.gif>

Kuten voimme huomata, lapsisotilaita löytyy sieltä missä on huonommat elinolot. Useimmissa maissa on myös sisällissotia ja muita vaikeuksia.

Eikö kukaan vastusta lapsisotilaisuutta?

Kyllä, lapsisotilaiden käyttämistä vastustetaan niin yksityisesti kuin järjestöittäin. Moni järjestö tekee myös kovasti työtä lapsisotilaiden kuntouttamiseksi.

Unicefin lapsisotilastyön ensisijainen tavoite on estää uusien lapsisotilaiden rekrytointi. Unicef perustaa kuntoutuskeskuksia kotiuttaakseen lapsisotilaita. Lapset saavat katon pänsä päälle, ravintoa sekä runsaasti huolenpitoa. Lisäksi keskuksen psykologit, opettajat ja sosiaalityöntekijät hoitavat traumoja, joita lapsille väistämättä jää. He opettavat lapsille myös elämässä tärkeitä taitoja. Kotiuttaminen on vaikea ja pitkä prosessi, jota tulee jatkaa vielä kotiinpalun jälkeenkin. Opettajat ovat saaneet lapset piirtämään ja he purkavatkin siten traumojaan. Sen näkee karmivista lopputuloksista; piirroksissa on poltettuja kyliä, aseita kaikkialla, ruumiita.. Kuntoutuksen loputtua jokainen lapsi saa henkilökortin, joka kertoo kantajan olevan entinen lapsisotilas ja siinä pyydetään kunnioittamaan lasten oikeuksia ja jättämään lapsi rauhaan.

YK:n Lapsen oikeuksien sopimuksessa artiklassa 38 sanotaan: ”Alle 18-vuotiasta ei saa värvätä armeijaan eikä hän saa osallistua sodankäyntiin. Aseellisissa selkkauksissa on suojeltava lapsia. (Ikäraja nostettu lisäpöytäkirjassa viidestätoista kahdeksaantoista vuoteen.)”

Myös Fida auttaa lapsisotilaita. Tällä hetkellä heillä on käynnissä Pysäytä painajainen -kampanja, jonka avulla he yrittävät löytää entisille lapsisotilaille kummeja. Kummit maksavat kerran kuussa tietyn summan rahaa ja tällä rahalla hankitaan lapsille koulutarvikkeita ja muita tykötarpeita.

Lisäksi on monia muita hyväntekeväisyysjärjestöjä, jotka vastustavat lapsisotilaisuutta, esim. Kirkon ulkomaanapu sekä Punainen Risti.

Mitä ihmettä, lapsisotilaita Suomessa!?

Sisällissodasta lähtien Suojeluskunnilla on ollut poikajärjestöjä. Vuonna 1930 toiminnassa oli mukana 10 000 12-16-vuotiasta poikaa. Talvisodan alkaessa poikien määrä oli jo kolminkertaistunut. Toiminta keskittyi urheiluun, eräretkiin ja taisteluleikkeihin maastossa. He saivat myös sotilaallista sekä uskonnollista kasvatusta. Sotatilana aikana heitä kutsuttiin nimellä *Suomen Pojat*. Suomen Pojat osallistui kotirintamalla materiaalien ja raaka-aineiden keruuseen. He mm. keräsivät tyhjiä pulloja ja metalleja Rajamäen tehtaalle, Molotovin coctaileja varten.

Suojeluskuntapoikatoiminnalla oli kahdeksan taavoitetta:

- 1.kansalaiskasvatus
- 2.käyttäytymiskasvatus,
- 3.liikuntaharjoitukset kilpailuineen,
- 4.maastokoulutus leireineen,
- 5.suunnistus ja retkeily,
- 6.pienoiskivääriammunta,
- 7.kotiseudun tuntemus ja
- 8.palo- ja kulontorjunta, väestönsuojelu.

Ennen jatkosodan puhkeamista, pidettiin ylimääräiset kertausharjoitukset, johon otettiin myös mukaan suojeluskuntien poikaosastot. Osa pojista toimi ilmavalvonnassa, väestönsuojelu-, vartija- ja lähetintehtävissä. Poikia oli myös töissä maatalous- ja mehtähommissa. Vuonna 1941 perustettiin virallisempi järjestö *Sotilaspojat*. Järjestön perustamisen taustalla kyti ajatus saada vasemmistojen ja työväen kersat mukaan toimintaan. Sisällissodan jälkeen se kuulosti mahdottomalta ajatukselta heille. Loppujen lopuksi heidätkin saatiin mukaan toimintaan. Sotilaspojat olivat käytännössä sama asia kuin suojeluskuntien pojat. Vuoteen 1944 mennessä sotilaspoikien lukumäärä oli kasvanut 72 000:een ja heistä vain 15 000 oli 15-18-vuotiaita.

Ainoastaan 17-vuotta täyttäneet saivat kantaa asetta ja osallistua rintamahyökkäykseen virallisesti. Pääjehut korostivat, että alle 17-vuotiaita ei saa

päästää rintamalle. Siitä huolimatta nuoremmatkin saattoivat päästä jopa rintamalle sukulaisten tai tuttavien kautta. Virallisesta kiellostä huolimatta joitakin alle 17-vuotiaitakin poikia aseistettiin kokoaikaisesti. Joillakin pojilla oli omia aseita ja joillekin annettiin pienoiskiväärejä. Vasta vuonna 1944 Mannerheim antoi luvan aseistaa alaikäisiä tarpeen vaatiessa.

Järjestö lopetettiin 24.9.1944 Moskovan välirauhan sopimusten mukaisesti.

Kuva: <http://fi.wikipedia.org/wiki/Lapsisotilas>

Opistonuorten käsityksiä lapsisotilaista

Testasimme opistoystäviemme tietämystä lapsisotilaista tekemällä heille kyselyn aiheesta. Teetimme kyselyn kielilinjan suorittajien sekä viestintälinjan opiskelijoille. Kyselyitä jaoimme 35 ja takaisin saimme 21. Vastajaat olivat sekä tyttöjä että poikia ja heidän ikänsä vaihteli 16:sta 20:neen. Ennen kuin perehdymme vastauksiin, kerromme vähän ennakko-odotuksista.

Ennen kyselyn teettämistä, mietimme tarkasti kysymyksien lopullista muotoa, jotta saisimme opiskelijoista mahdollisimman paljon irti. Emme odottaneet kovin tarkkaa tietämystä, emmehän mekään aiheesta paljoa tiesseet ennen projektin aloittamista.

Kyselyn luettuamme huomasimme, että opiskelijoilla ei ole kovin paljon tietoa aiheeseen liittyen. Osa vastauksista oli turhan lyhyitä ja kysymyksiin olisi voinut perehtyä enemmän. Tokihan sekaan mahtui hyviäkin vastauksia. Mutta eiköhän mennä suoraan asiaan!

1. Mitä tiedät lapsisotilaista?

-Missä niitä on?

*Jossaki Afganistanissa..?

*Afrikassa

*Kiinassa

*Ehkä Afrikassa

*kehitysmaissa

*Lähi-Idässä

*Siellä missä on sisällissotia

-Minkä ikäisiä?

*No jotai 8-16 vuotiaita ehkä

*Voi olla tosi nuoria, niinku jotai 7-vuotiaita

*Alle 18-vuotiaita

*5-18-vuotiaita

*Alle 15v

*Melko nuoria

*Alle 13v

*8-17v

-Sotii niinku muutki

-Tyttöjä ja poikia

-Poikia enimmäkseen

-En tiedä lapsisotilaista totaalisesti mitään.

-Lapsia, jotka koulutetaan sotilaiksi

-Olen kuullut miehestä, jolla on lapsiarmeija jossain Afrikassa. Youtubessa oli video siitä.

-Ovat mukana oikeassa sodassa

-Tekee kaikkea sodan eteen

-Lapset yleensä pakotettu tähän.

-Lapsia, jotka taistelevat sodassa

-Pelkästään poikia

Monet vastaajat tuntuivat luulevan, että lapset käyvät jonkinlaisen koulutuksen sodankäynnistä. Monet luulivat myös, että lapsisotilaat ovat ainoastaan poikia pyssy olalla, vaikka onhan niitä muissakin hommissa. Kukaan ei tainnut tietää, että lapsisotilaita ovat myös seksiorjat, tavaran hankkijat ja leirin kunnossa pitäjät. Lapsisotilailla on paljon muitakin tehtäviä kuin sotiminen. Tarkkaa tietoa lapsisotilaiden sijainnista ei ole ja se oli myös huomattavissa vastauksissa. Ikähaitari kuitenkin oli suhteellisen oikea. Yllättävän monessa lapussa luki, että ei tiedä lapsisotilaista yhtään mitään. Lieneekö asia oikeasti näin vai onko se vain vastaajan laiskuutta?

2. Miten määrittelisit sanan lapsisotilas?

-alaikäinen

- pakotettu
- pakotetaan suorittamaan sotilaskoulutus
- lapsi/nuori joka on joutunut olosuhteiden pakosta sotilaaksi
- alle 15-vuotias joka on mukana sodassa
- lapsi, joka on sodassa taistelemassa
- lapsen orjuutus
- lapsi, joka tekee jotain työtä sodan aikana
- lapsi, joka on joutunut harjoittelemaan sotimista
- usein manipuloitu lapsi, joka on suostuteltu sotatehtäviin vastoin lakia
- lapsi joka joutuu sotaan

”UNICEFin määritelmän mukaan lapsisotilas on alle 18-vuotias henkilö, joka joko pakotetaan liittymään armeijaan tai osallistumaan aseelliseen välikohtaukseen tai joka tekee niin vapaaehtoisesti. Useammin kysymyksessä on kuitenkin pakko ja lapsen orjuutus. Riskiä joutua lapsisotilaaksi kasvattavat köyhyys, perheestä eroon joutuminen, huonot koulutusmahdollisuudet ja taistelualueella asuminen.”

3. Mitä mieltä olet lapsisotilaista?

- Varmaan aika raukkoja
- liian nuoria sotimaan
- ei voi olla oikeen mitään mieltä, kun en ole edes varma mitä lapsisotilas tarkoittaa
- se on väärin niitä lapsia kohtaan
- nothing
- kovia tekkee hommia
- VÄÄRIN!
- entiä
- lapsisotilaat on huono asia
- raukkoja!
- sitä, että ei oo oikein, että on lapsisotilaita
- sairasta laittaa lapset sotimaan

- Lapsisotilaat ovat ongelma, joka pitää selvittää. On hirveätä, että lasten oikeudet on otettu pois, jotta heistä tulisi sotilaita ihmisille
- en ole hirveästi perehtynyt aiheeseen, mutta kauhistuttaa se mitä tiän
- jos ne on sodassa eeei hyvä
- pitäisi kieltää kokonaan jos ei jo oo
- huono asia, eivät saa elää lapsuutta
- no ettei niitä saa olla

YK:n laissa on kielletty alle 18-vuotiaat sotilaat. Niinpä lapsisotilaiden käyttäminen on väärin, mutta kaikki maat eivät ole allekirjoittaneet sopimusta. Mielenpiteet vaihtelivat, mutta suurin osa oli sitä mieltä, että se on huono asia.

4. Onko asialla sinulle merkitystä? Jos on niin mitä ja miksi?

- ei sinänsä paljon väliä, koska en oikeastaan oo juurikaan kuullut niistä
- kyllä sillä on merkitystä, totta kai haluaisin, että hekin saisivat hyvän ja onnellisen lapsuuden. Sodassa tapahtuvat asiat ovat vaikeasti ymmärrettäviä aikuisellekin, lapselle vielä vaikeampia.
- Ei sellain, ku ne on jossain niin kaukana, ettei vaikuta minuun
- Ei, koska en oo koskaa kuullu lapsisotilaista mut varmaan aika raukkoja
- Ei oikeastaan
- Kaikilla pitäisi olla omat ihmisoikeudet
- En haluaisi että sellaista tapahtuu
- Empä tiä
- Ei tuu mieleen
- Lapsisotilaita ei pitäisi olla, sillä se tuhoaa ihmiselämän
- no en ainakaan haluaisi, että ois lapsisotilaita
- on, koska se on ihmisoikeuksien vastaista
- tietenkin asia on kamala, mutta omaan henkilökohtaiseen elämään se ei vaikuta
- on sillä tavalla, että en haluais, että kelläkään lapsella on paha olla ja että sais elää lapsuutta

-eeei, ku en ees tiä niistä mitään

Tämän kysymyksen vastaukseiden perusteella voimme päätellä, että lapsisotilaista ei puhuta juurikaan missään. Monelle asialla ei ollut merkitystä, mutta lieneekö asia näin, jos lapsisotilaista tiedettäisiin enemmän. Asia ei ehkä kosketa täällä Suomessa niinkään, mutta silti on harmi, että tuli niin paljon ei-vastauksia. Toisaalta ymmärrämme sen, koska emme itsekään tienneet paljon aiheesta ennen tätä projektia.

5. Voitko mielestäsi tehdä asialle jotain, mitä? Olisitko valmis tekemään sen tai oletko jo tehnyt?

-Voisin tehdä jotain, jos tietäisin mitä. Ehkä pitää tutustua aiheeseen

-en oikein tiedä

-Jaoin Kony 2012-videon facebookissa

-en voisi, ja olen tehnyt

-en hirveästi

-en varmaankaan voi

-ehkä jakaa jotain juttuja missä kerrotaan lapsisotilaista, että muutkin saisivat tietää, että sellaista tapahtuu. En tiä kyllä auttaako se mitään.

-En ole tehnyt mitään asialle, mutta voisin tehdä

-En varmaan muuta kuin vastustamaan tätä. Olisin valmis auttamaan lapsia pois tästä orjuudesta

-voi kai sille jotain tehdä, en ole tehnyt mitään

-En varmaan voi vaikuttaa jos en lähe joihinkin projekteihin mukaan. En varmaan tekisi asialle mitään, koska ei kosketa minua

-Pitäisi hankkia ensin tietoa aiheesta, koska en tiedä mitä voisin asialle tehdä. Sen jälkeen jos jotain on tehtävissä, voisin tehdäkin.

-En tiä mitä voisin tehdä, mutta jos voisin jotenkin auttaa, niin haluaisin kyllä.

Edelleenkin vastauksista huomaa tiedonpuutteen. Huomasimme, että saimme muutamia vastaajia heräteltyä asian suhteen. Toivomme, että asia alkoi

kiinnostamaan heitä ja he ottavat lisää selvää lapsisotilaista. Muutama ei ollut ainoastaan sen takia valmis tekemään mitään, että se ei kosketa heitä itseään. Kyllähän lähimmäisen rakkaus pitäisi ottaa huomioon tässäkin asiassa. Jokaisen pitäisi kantaa vastuunsa maailman kansan hyvinvoinnista. Vastaukset kertoivat suomalaisten väliinpitämättömyydestä.

Toiminnallinen osuus

Aluksi meillä oli hieman vaikeuksia keksiä miten toteutamme projektin toiminnallisen osuuden. Pyörittelimme mielessämme kahta vaihtoehtoa: posterit ja powerpoint-esitys. Ajattelimme kuitenkin, että powerpoint-esityksellä saisimme enemmän tietoa julki, kun taas posterit olisivat helpommin luettavissa. Kuitenkin loppujenlopuksi päädyimme tekemään powerpoint-esityksen, johon kerroimme tärkeimpiä pääkohtia lapsisotilaista. Käytimme samoja väliotsikoita kuin tässä projektissamme ja poimimme tärkeimmät asiat niiden alle. Laitamme esityksen pyörimään aulan infotv:seen ja toivomme, että mahdollisimman moni pysähtyy lukemaan sen. Ajattelimme myös sitä, että monesti itselläkin aulassa oleskellessa tulee vilkuiltua infotv:tä, joten jospa saisimme levitettyä tätä kautta tietoa mahdollisimman monelle, niin opistolaisille kuin henkilökunnan jäsenille.

Powerpoint-esitys pyöri aulassa viikolla 11. Huomasimme miten moni jäi katselemaan infotaulua ja saimme muutamia kommentteja. Esitystä keuhuttiin ja näimme ihmisiä kauhistelemassa asiaa. Koemme, että saimme jaettua tietoa ja heräteltyä ihmisiä aiheeseen, josta ei paljoa puhuta.

Itsearviointi

Aino-Maria

Valitsin oman aiheeni, koska ajatus siitä, että ihmisoikeuksia etenkin lasten käytetään väärin. Muutenkin pidän tärkeänä, että lapset saavat elää kunnan lapsuuden ja olenkin kiitollinen omasta turvallisesta lapsuudestani Suomessa. Kokeen aikana opin paljon lapsisotilaista. Ennen projektin aloittamista ajattelin, että lapsisotilaita on ollut vain kauan sitten maailmanhistoriassa. En tiennyt, että heitä käytetään vielä tänäkin päivänä, saatikka sitä, että lapsisotilaita on ollut myös Suomessa. Jo alusta asti ajattelin, että se on hirveää lasten oikeuksien riistämistä ja samaa mieltä olen edelleen.

Yllätyin itsekkin, että mielenkiintoni riitti koko projektin ajaksi. Tosin parinviikon ajan ei ollut innostusta työskennellä ja silloin työn tekeminenkin päättyi. Yleensä ottaen teimme projektia koko tuntien ajan. Työ eteni hyvin ja olen tyytyväinen työhömmme. Etsimme tietoa netistä eri sivustoilta ja muutaman kerran luimme lehdestä jotain aiheeseen liittyvää. Löysimme paljon monipuolista tietoa erilaisilta sivustoilta ja lähes kaikki tiedot täsmäsivät toisiinsa. Työn sujuminen tuntui kevyeltä, kun oli päässyt vauhtiin.

Jos olet aloittamassa Maailmankansalaisen kypsyyskoetta, kannattaa aloittaa heti alusta asti ja käyttää kaikki mahdolliset oppitunnit työn tekemiseen. Merkatkaa ajatuksia muistiin ja kirjoittakaa aina tunnin lopussa päiväkirjaan.

Tunnen suurta helpotusta ja iloa, kun projektimme on tulossa päätöspisteeseen. En olisi uskonut, että saamme projektin aikataulussa valmiiksi, hyvä me! Haluankin kiittää Hannaa, koska hän on ollut ahkera ja hyvä pari, ja hän on jaksanut tsemptata ja muistuttaa, että projekti valmistuttua saa jäädä nukkumaan KVT-tuntien ajaksi. Kiitän myös Annikkia ja Dania, koska he auttoivat aina kun tarvimme apua.

Hanna

Projektimme aiheeksi valikoitui lapsisotilaat. Aihe on minulle tärkeä, koska lapset ovat aina olleet lähellä sydäntäni ja lasten oikeuksien rikkominen noin pahasti kuulostaa hirvittävältä. Aluksi aioimme tehdä projektin musliminaisen asemasta, mutta tuntui, ettei aiheeseen riitä niin paljon mielenkiintoa, että sitä jaksaisi työstää koko projektin ajan.

Projektin suorittaminen opetti minulle muunmuassa sen, että maailmassa on paljon ongelmia, joista minulla, normaalilla 16-vuotiaalla ei välttämättä ole mitään tietoa. Lapsisotilaista en ollut kuullut juuri mitään ennen projektia. Kuulin vasta vähän ennen projektin alkamista, että sellaisia on edes olemassa. Opin, että mitä tarkoittaa lapsisotilas, missä heitä on, mitä he tekevät ja miksi heitä on.

Tämä projekti on opettanut paljon itsenäiseen työskentelyyn. Meidän on pitänyt parini Aino-Marian kanssa ottaa itse vastuuta, kukaan ei ole ollut selän takana käyttämässä teemmekö projektia vai emme. Hankalin vaihe työssä oli suunnilleen työn puolivälissä, kun emme enää keksineet mitä voisimme kirjoittaa. Tuntui, ettei työ etene yhtään. Silloin turhautti ja saattoipa mennä pari tuntia vähän hukkaankin. Onneksi saimme kuitenkin tekemisen meinigin takaisin ja tässä sitä nyt ollaan, projekti ihan melkein valmis!

Tietoa etsimme suurimmaksi osaksi internetistä. Selailimme kaikennäköisiä nettisivuja ja sieltä se tieto suurimmaksi osaksi tarttui mukaan. Luimme myös muutamia aikakauslehtiä, joissa oli artikkeleja lapsisotilaista. Työn tekeminen kokonaisuudessaan oli tosi opettavaista ajatellen tulevia lukio-opintoja. En ole ikinä ennen tehnyt näin isoa projektia.

Niille, jotka ovat aloittamassa tätä projektia haluaisin sanoa, että ei tämä ole niin mahdoton juttu kuin monet puhuvat. Tokihan tässä pitää työtä tehdä, mutta ei tämä mikään ylitsepääsemättömän vaikea projekti ole! Kannattaa tehdä tätä projektia

positiivisella mielellä ja aloittaa heti täysillä niin että ei tule kiire loppuvuodesta. Kannattaa myös valita sellainen aihe, joka oikeasti kiinnostaa ja johon jaksaa paneutua koko vuoden ajan.

Iso kiitos kuuluu parilleni Aino-Marialle, joka on jaksanut tehdä työtä melko aktiivisesti minun kanssa. Olen kyllä niin iloinen, että juuri Aino-Maria oli parini, koska Aino-Marian kanssa on helppo tehdä työtä ja työt jakaantuivat tasaisesti. Kiitos kuuluu myös Danille ja Annikille, jotka ovat aina jaksaneet neuvoa meitä tässä projektissa aina kun olemme apua tarvineet.

Lähdeluettelo

www.wikipedia.org

www.unicef.fi

<http://www.taksvarkki.fi/CDROM1999/HTML/3.HTM>

<http://www.taksvarkki.fi/CDROM1999/HTML/1.HTM>

www.fida.info

<http://global.finland.fi/public/default.aspx?contentid=244067>

(1) <http://www.taksvarkki.fi/CDROM1999/HTML/1.HTM>

(2) <http://www.taksvarkki.fi/CDROM1999/HTML/1.HTM>

Lisäksi joitain yksittäisiä uutisia: hs.fi, kepa.fi, kaleva.fi, yle.fi

Ranuan kr. Kansanopisto 2013-2014 KL

26.9.2013-27.3.2014

Hanna Lohi, 16

Metsäkyläntie 62

93400 Taivalkoski

Aino-Maria Holmström, 16

Jänispalontie 10

93400 Taivalkoski

Ohjaajat: Annikki Häkkinen ja Dan Waaraniemi

